

21 ste zondag door het jaar C-cyclus

Wat een goed gevoel geeft het een mens als je ervaart “Ik hoor erbij!”, bij die familie, bij die jeugdbeweging, bij die club, bij die gemeenschap....

En wat doet het met een mens te moeten ervaren dat je er niet bij hoort, dat je er niet gewenst bent?...

“Zijn het er weinig die gered worden?” horen we vandaag in het evangelie. Is dat niet de wat angstige vraag naar wie er allemaal bij hoort? Wie zijn die uitverkorenen? Wie hoort thuis in het Rijk van God? Je hoort er die bijna onuitroeibare drang in van mensen die grenzen willen trekken, bewust of onbewust, een grenslijn trekken tussen “wij” en “zij”.

“Godsdienst is een bindmiddel tussen mensen”, schrijft priester Manu Verhulst, “godsdienst kan mensen tot een gemeenschap vormen. Maar als godsdienst besmet wordt door fanatisme, worden mensen tegen elkaar opgezet. De geschiedenis is er vol van, tot op vandaag.” En dit terwijl we in de eerste lezing iets hoorden van een God die mensen van heinde en verre wil bijeen brengen om Zijn mensen te zijn, mensen van God, geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis, door Hem geliefd.

Niet Israël als natie, als etnische groep is uitverkoren maar Israël voor zover het beantwoordt aan een bepaalde roeping, een roeping die alles te maken heeft met een bepaalde levensstijl.

“Zijn het er weinig die gered worden?” Het gaat niet over een getal, het gaat over een manier van leven. Het Rijk Gods is een gebeuren.

Wij kunnen het evangelie van vandaag ook zien als een waarschuwing: christen zijn kan in geen geval betekenen dat we ons beter voelen dan zij die een andere godsdienst of een andere cultuur hebben

Gedoopt zijn, wekelijks een uur vrij maken voor een viering, zijn geen garanties om tot Gods Rijk te behoren.

Het wachtwoord voor het Rijk van God is **gerechtigheid**.

Gerechtigheid is een moeilijk te vatten begrip. Het heeft te maken met rechtvaardigheid maar het is meer dan dat. Rechtvaardigheid hebben we nodig om een goede samenleving te kunnen organiseren. Denken we maar de universele verklaring van de rechten van de mens die in 1948 door de leden van de Verenigde Naties in 30 artikelen werden vastgelegd. Een verklaring die zegt dat iedere mens rechten heeft die onvervreemdbaar zijn.

Rechten zijn afdwingbaar.

Gerechtigheid overstijgt de juridische term rechtvaardigheid. Het roept op tot diep-menselijkheid en barmhartigheid. Jezus gebruikte er beelden en parabels voor: de barmhartigheid van de vader die zijn verloren zoon met open armen ontvangt, de Samaritaan die stopt voor de overvallen reiziger en hem de eerste

zorgen toedient... en “Wat gij voor een van de geringsten hebt gedaan, hebt ge voor Mij gedaan”

Gerechtigheid vraagt daden, is de weg van Jezus gaan,

Is ruimte en tijd maken voor oprechte zorg, voor opkomen voor de verdrukten in onze wereld, voor vluchtelingen en hen die berooid zijn, voor al die slachtoffers van oorlog, geweld, natuurrampen, uitbuiting, misbruik...

Zo wordt beetje bij beetje, stap voor stap iets van het Rijk van God zichtbaar

Zijn het er weinig die gered worden?

Het evangelie van vandaag is naast een waarschuwing ook een uitdaging.

Allen die daden van gerechtigheid stellen, horen er bij, komen door de smalle poort.

M.-J. Speleman

Inspiratie “Zondagse woorden” Manu Verhulst

Preek van de week Ignace D’hert o.p.